

PROBA
 TISSIMORVM ECCLESIE
 doctorꝝ sententiæ, qui non de-
 trahunt quidem ethnicorꝝ phi-
 lophiæ, sed eam prorsus uitupe-
 rât, abiiciunt, despiciunt, ut Chri-
 ftiani hominis studio indignissi-
 mam, impiamq; & pestiletem.

AVCTORES QVI IN HOC LIBRO
CITANTVR.

D. Paulus apłs
Concilium Car-
thaginense
Concilium Tu-
ronense
Honorius papa
tertius
Origenes
Athanasius
Cyprianus
Gregorius Na-
zanzenus
Chrysoftomus
Hieronymus
Augustinus

Ambrosius
Lactantius
Bernardus
Hadrianus Cardi-
nalis sancti Chry-
sogoni, qui adhuc
superest.
S. Thomas Aquinas
Magister sententiarz
Ioan. Gerson
Antoninus ordis Præf.
Mapheus Vegius
Franciscus Picus
Polycraticus
Xenophon ethnicus

stud
dicti
uiter
mini
Con
ligen
soph
qui e
sti. Q
rum
mant
rigan
tam f
mo i
Dein
seu ca
aut n
tium
re. O

VEMADMODV̄ aliis
 de rebus, ita de philoso-
 phia ethnica non idem
 omnes sentiunt, sed su-
 um cuiq; palatum est.
 Sunt, qui sine ea lras sa-
 cras intelligi non posse
 arbitrantur, ab earum
 studio, episcopos, sacerdotes, Carthusienses, Bene-
 dictinos, Canonicos regulares, Iurecōsultos, bre-
 uiter omnes prorsus arcetes, qui non decem (ut
 minimū) annos Aristotelis spineta perreptarunt.
 Contra plurimi sunt, qui ad scripturæ sacræ intel-
 ligentiam existimant nihil quicq; opus esse philo-
 sophia. Neq; uero desunt, summa uiri eruditione,
 qui eā pestem esse ducunt religionis, legisq; Chri-
 sti. Qua de re uisum est, illustrium ecclesiæ proce-
 rum sententias colligere, ut qui diuersum autur-
 mant, eas si possint refellant, sin minus, herbā por-
 rigan, ac uictos sese fateant, hoc officio rem gra-
 tam fecerimus. Primum ueris theologis, qui opti-
 mo iure sophisticam, cane peius oderūt & angui.
 Deinde om̄ibus seu sacerdotibus, seu coenobitis,
 seu cæteris Christianis, quibus aut non uacauit,
 aut non libuit, aut non uisum est dignum operā
 tium optimā aetate in studio non optimo contere
 re. Olim soli, qui empto titulo **THEOLOGI** uo-

cabant, scripturæ peritiam sibi uendicabāt. Idem
nunc si faciant, toto errāt cœlo, siquidem passim,
in oppidis, in pagis, in principum consiliis, in mo-
nasteriis, in Canonicorum collegiis, existunt plu-
rimi eruditissimi uiri, qui irata philosophia, atq̃
adeo contempto Aristotele, foeliciter in lege do-
mini meditantur, longe quidem uberiore cū fru-
ctu, q̃ scholastici quidam, (neq̃ enim omnes ea-
dem metimur pertica) qui dialecticis nugis spe-
ciosissimam sacræ theologiæ faciem misere deho-
nestarūt. Vale lector, ac ueram theologiam ama,
amplectere, exorna, prædica, tuere, ac gratiam ha-
beto ijs amplissimam, qui eam ceu postliminio re-
uocant, freudentibus, tumultuantibus, ac cœlum
terræ, & mare cœlo miscentibus, arrogantissimis
sophistis. Tu caue, ne grandibus titulis, ne primis
cōfessibus, nec i Rabbicis salutatiōibus, ne
pompaticis gestibus, ne sesquipedali-
bus supciliis, ne purpureis ca-
pitiis, uel tantulum com-
moueare. Positis per-
sonis rem expēde.
At nemo fere
tam corda-
tus ē, qui
non
apposititiis laruis, plurimū a recto ab-
ducāt. Rursus uale. xij. Maij.
Anno. xx.

✠ gr̄ nr̄, bona dies

P
Sapie
ad Ro
Item. i
tiam h

Tamo
q̃ diu
autem
propin

A V
Humi
dam (u
scire ga
menes.
rit, &
cū hoc

Vehen
di & ec
cis uide

Magni
post ap
ra, uete

A V
Quida
contra

PAVLVS .I. AD CORINTHIOS .III.

Sapientia huius mūdi, stultitia est apud deum: Et ad Rom̄. i. Dicentes se sapientes, stulti facti sunt. Item. i. ad Corinthios. i. Stultam fecit deus sapientiam huius mundi.

HIERONYMVS IN ESAIAM.

Tamdiu uidetur humanus sermo habere rōnem, Philosophia, hūa
nus sermo mendaci-
cum est. q̄diu diuinæ sciētiæ non fuerit comparatus. Cū autem mendacium ueritati, quasi stipula igni appropinquauerit, cito uoratur & deperit.

AVGVSTINVS AD DIOSCORVM.

Humilitati saluberrimæ maxime aduersat̄ quædam (ut ita dicam) imperitissima sciētia, dum nos Philosophia impe-
ritissima sciētia. scire gaudemus, quid Anaxagoras, quid Anaximenes, quid Pythagoras, quid Democritus senserit, & ceteri hūmōi, ut docti eruditique uideamur, Philosophia a ve-
ra eruditione longe
abest. cū hoc a uera doctrina, eruditioneque longe absit.

AVG. LIBRO. II. DE SERMONE

domini in monte.

Vehementer metuendum est, ne studio altercan- Hec non metunt
scholastici theologi
& perpetuo altercant. di & contendendi, quisque non uideat, quod a paucis uideri potest.

AVG. IN IOANNEM.

Magni periculi res ē, si post prophetarū oracula, Ergo magni peri-
culi scholastica theo-
logia, que nihil nō
discutit. post apostolorū testimonia, post martyrum uulnera, ueterē fidem, quasi nouellā, discutere p̄sumas.

AVG. IN LI. DE NATVRA BONI.

Quidam perdidērunt sensum, studio sciendi & Caueant qui sem-
per contradicunt. contradicendi.

a iij

*Sed hoc scholastica
theologia facit*

AMBRO. AD GRATIANVM IMPERA.
Quid insipientius, q̄ de dei maiestate argumēta

*At scholastici tubent
vt iugiter refonet*

AMBRO. DE FIDE AD GRA. (discutere:
Mens tua percipit lectionem, edat lingua confes-
sionem, aufer hinc argumēta, ubi fides queritur.

*Jam cogūt quidā vt
credatur.*

In ipsis gymnasiis suis iam dialectica taceat, non
quæro quid loquant philosophi. Infra: Non cre-
ditur philosophis, creditur piscatoribus: non cre-
ditur dialecticis, creditur publicanis.

*At nunc a philoso/
pho vel latum disce/
dens vngue piurus ē*

AMBRO. IN HEXAMERON.
Philosophos suis relinquamus contentionibus,
qui mutuis disputationibus se refellunt, nobis au-
tem satis est ad salutem, non disputationum con-
trouersia, sed præceptorum ueritas, non argumē-
tationum astutia, sed fides mentis.

*Querunt tñ schola/
stici theol. qui omnes
pre se simplices ma/
gno contemptu vo/
cāt, ipi forlā duplices*

HIERO. AD THEOPHILVM.
Fides pura & aperta, nō q̄rit strophas & argumē-
ta uerborū, qđ simplr credit, simplr confitendū ē.

*Detrahit philo/
sophiē.*

AMBROSIVS IN HEXA.
Vos igitur quæso, naturaliter æstimare quæ di-
cimus, probabiliter, ac simplici mente, & sedulo
ingenio pensare dignemini, non secundum philo-
sophiæ traditionem, & inanem seductionem, sua-
soria uerisimilia colligentes, sed secundum regu-
lam ueritatis, q̄ oraculis diuini sermōis exprimit.

*Ulex scholastici the/
ologi putāt argumē/
tationes fidem falsi/
care, alio qui ruiturā.*

AMBRO. DE INCARNATIONE VERBI.
Hæc est dialecticorū gratia, si uideatur uerbis ex-
pugnare & refellere ueritatem. Cōtra: Diffinitio
fidei ē, ut ueritas nō uerba pendant, deniq; uerba

philosophorum, excludit simplex ueritas piscatorum.

Nunc ueritatem piscatorum excludit Aristoteles.

AMBRO. AD GRATIANVM DE FIDE.

Oem hæretici uim uenenorum suorum, in dialectica arte constituunt, quæ philosophorum sententia diffinit, non astruendi uim habere, sed studium destruendi, sed non in dialectica complacuit deo saluum facere populum suum. Regnum enim dei in simplicitate fidei est, non in contentione sermonis.

Nunc omnis uis theologie scholasticæ in dialectica est.

Non idem scholastici dicunt.

HIERONY. IN EPISTOLA AD TITVM.

Geometria, arithmetica, & musica, hnt in sua scientia ueritatē, sed non est scientia illa, scientia pietatis. Scientia pietatis est, nosse scripturas, & intelligere prophetas: Euangelia credere, prophetas non ignorare.

Si hæ sunt presbiteri philosophiæ hic et detrahunt.

Multi theol. schol. hæc ne legunt quidam.

AMBROSIVS IN HEXAMERON.

Quid mihi quærere, quæ sit terræ mensura circumcuius? libenter fateor me nescire, quod nescio, immo quod scire nihil proderit.

Quorundam sententia turpissimū est hæc ueritate.

AVG. DE ORDINE DISCIPLINAE.

Astrologia & geometria, & alia hominibus, ideo despecta sunt a nostris, quia nihil ad salutem pertinet, sed magis mittunt in errorem, & a deo auocant.

Nunc contra despicunt, quæ hæc negligunt.

AMBRO. LIBRO .I. OFFICIORVM.

Quid tam obscuræ, quæ de astronomia & geometria tractare? & profundi aeris spacia metiri, relinquere causas salutis, errores quærere?

Hæ partes philosophiæ eadem sunt erroris.

AMBROSIVS IN HEXAMERON.

De terræ quoque qualitate, uel positione, nihil prodest ad spem futuri, cum satis sit ad scientiam, quod diuinarum scripturarum series comprehendit.

Hoc negant scholæ theologice.

AVG. SVPER GENESIM.

*Hec prudentia nunc
vera stulticia noiat.*

Quæri solet, quæ forma, quæ figura cœli creden-
da sit, secundum scripturas nostras, multi enim mul-
tum disputant de his rebus, quas maiori pruden-
tia auctores nostri omiserunt, ad beatam uitam non
profuturas dicentes, & quod peius est occupan-
tes multum proluxa, & rebus salubrioribus impen-
denda temporum spacia. Infra: Breuiter dicendum
est de figura cœli hoc scisse auctores nostros, quod
ueritas habet, sed spiritum dei, qui per ipsos loqueba-
tur, noluisse ista docere homines nulli saluti pro-
futura, quibus mouendis atque tractandis, non est
mihi tempus, nec illis esse debet, quos ad suam sa-
lutem & sanctæ ecclesiæ necessariam utilitatem cu-
pimus informari.

*Et nunc spiritus scho-
lasticoꝝ tpeol. vult
docere negc.*

AMBROSIVS IN HEXAMERON.

*Mathematica ara-
nearum tela.*

Itaque uos, qui ualētiores estis, cum uideris mathe-
maticos, dicite, telam araneorum texunt, quæ nec
usum aliquem potest habere, nec uincula.

AVG. DE CIVI. DEI.

*Philosophi in de-
mones inciderunt, &
scholastici tpeol. in
philosophos, colli-
gelector qd sequat.*

Et illos quidem philosophos in impia ciuitate, qui
deos sibi amicos esse dixerunt, in dæmones mali-
gnos incidisse certissimum est, quibus tota ipsa ci-
uitas subdit, æternum cum eis habitura supplicium.

AVG. DE VERBIS APOSTOLI

*Uiam philosopho-
rum scholastici & am-
bulant & cogunt am-
bulare.*

Beata uita non est nisi æterna, hanc uolunt omnes,
sed ad tam magnam possessionem, & tam grandem
foelicitatem, construxerunt sibi uiam erroris phi-
losophi, & alii dixerunt hanc, alii dixerunt non hanc,

sed hanc
HIER
Philo
tes, qu
runt, f
tur Pa

Anim
gitatu
citur:
spiritu

Philo
ueritat
tes, in
mes, il
dem a

Philo
Christ
tur, cu

Non r

Pericu
philoso
de quib
nibus, f
nescunt

sed hęc, tenuit eos uia, quia superbis deus resistit.

HIERO. IN EPISTOLAM AD TITVM.
Philosophi quoq; & barbari, de deo uaria sentiē-
tes, quęsierunt deum, sed quia non recte quęsie-
runt, fuerunt eorum fatuę quęstiones, ab his igi-
tur Paulus reuocat.

*Sed contra Paulū
aduocant scholastici,
vel nūero superaturi.*

HIERO. AD GALA.

Animales reor esse philosophos, qui proprios co-
gitatus putant esse sapientiam, de quibus recte di-
citur: Animalis homo non percipit ea quę sunt
spiritus dei.

Bñ putāt, nō em̄ est.

AMB. IN PSALMVM .XXXVI.

Philosophi in sermone diuites sunt, fidei inopes,
ueritatis extorres, & sunt pleriq; domini sacerdo-
tes, in sermōe pauperes, abstinentia & uirtute subli-
mes, illi multis loquuntur perfidiam, isti paucis fi-
dem astruunt.

*Quod philosophos
in scholasticis ueritatē
aureo affectant pesca-
ri hamo.*

AVG. IN PSALMVM .VIII.

Philosophi huius mundi bene intelliguntur fidei
Christianę inimici. Sapientiam defendere uiden-
tur, cum inimici sint eius.

*At nunc in amicitia
recepti sunt a schola-
sticis theol.*

HIERO. AD LAETAM.

Non rerum causę, sed rerę creator inquirendus ē.

*Contrarium faciunt
scholastici theol.*

AVG. SVPER GENESIM.

Periculosius errāt quidam infirmi fratres, qui cū
philosophos de celestium corporę numeris, uel
de quibullibet elementorę huius mundi quęstio-
nibus, subtiliter, & copiose differere audiunt, eua-
nescunt, & eos sibi suspirio pręponentes, & ma-

*Periculosus error,
philosophos putare
magnos.*

b

gnos putātes, saluberrimæ pietatis libros cum fastidio repetunt.

AUG. AD MACEDONIVM.

*Sed retinentes hanc
laetitiam theol.*

*Uani sunt philo
sophi*

*Philosophia a christo
abstrahit, que potest
esse apertior philo
sophiæ detractio.*

*Insignis philoso
phiæ detractio.*

*Philosophia porcorum
siliquis, seducit.*

Abiiciamus obsecro te falsorum philosophorum uanitates, & insanias mendaces.

HIERO. IN ECCLESIASTEN CA. VI.
Sacra scriptura dilatatur in sententiis, constringit in uerbis, quod est contra philosophos uanos.

AMB. IN EPISTOLAM AD COLOSS.
Philosophiam dicit terrenam, per quam solent seduci, qui cupiunt prudentes iudicari in mundo.

Infra: Cauendam monet traditionem istam, quia mundi cultrix est, non dei, nec ad Christum, sed a Christo abstrahit.

AMBRO. IN HEXAMERON

De cordis oculis loquor, quos habent sapientes mundi, & non uident, in luce nihil cernunt, in tenebris ambulant, dum daemoniorum tenebrosa rimantur, & coeli alta uidere se credunt. Porro autem a fide deuii, perpetuæ cæcitatibus tenebris implicantur. Aperiunt os, quasi sciētes omnia, acuti ad uana, hebetes ad æterna, & longe disputatiōis anfractu prudentes, inscii propriæ inscitia.

AMBRO. IN LVCAM

Sunt, qui porcos accipiant pro gregibus daemoniorum, siliquis pro exili uirtute inanum hoīm, sermonūq; iactantia, qui nihil prodesse possunt, inani quadam philosophiæ seductione.

ORIGENES IN EXODVM

Super
pend
tum,
Corp
stimu
sentia
cæ co
stimu
cūuen
de de

Cont
uitate
phi q
GRE
Ad q
ubi m
qdam
dū ad
mo cū
sunt ia
ne pug
de pu
CY

Inter
Et cum
philos
non de
durior

Super illud & sint scyniphes, hoc animal pēnis sus-
penditur per aera uolitans, sed ita subtile & minu-
tum, ut oculi uisum, nisi acute cernentis effugiat.
Corpus tamē cum infederit acerbissimo terebrat
stimulo, ut quem uolantem uidere quis nō ualet,
sentiāt stimulantem, hoc ergo animal arti dialecti-
cæ comparat, quæ minutis & subtilibus uerborū
stimulis animas terebrat, & tanta calliditate cir-
cūuenit, ut deceptus, nec uideat, nec intelligat, un-
de decipiatur.

*Magna dialecticę
laus.*

AVG. DE CIVI. DEI.

Contra philosophorum calumnias defendimus ci-
uitatem dei, hoc est eius ecclesiam. Infra: Philoso-
phi q̄runt, quid in doctrina Ch̄riana rephendant.

*Et scholastici cōtra
te Augustine defen-
dunt philosophiam*

GREG. NAZAN. IN LIBEL. DE ARRIA.

Ad quid dialectica religionem decorare se credit,
ubi magis p̄ dialecticam religio foedat, illa nobis
quodammodo nunc gigantomachia fabulosa reparat,
dū aduersum deū pugnat in terris, & dum oīs ser-
mo cū quæstione p̄fert, fit lingua bellatrix, uerba
sunt iacula, sermo est gladius, tota die absq̄ ullo fi-
ne pugnat. Infra: Arguamus Aristotelis angustā
de p̄uidētia sniam, & artem uerborū eius ifidelē.

*Dialectica religio/
nem fedat, & contra
deum disputat, et tñ
scholastici theol. et
suppetias ferunt.*

GYPRI. EPI. IIII. SECVNDI LIBRI.

Inter Christianos & philosophos plurimū distat.
Et cum Ap̄ls dicat: Videte, ne quis uos prædet p̄
philosophiam, & inanem fallaciā. Vitāda sunt quæ
non de dei clementia ueniunt, sed de philosophiæ
duriori præsumptione descendunt.

*Et nunc a scholasti-
cis nemo putat theo-
logus, nisi fuerit et
philosophus.*

b ij

CYPRIANVS IN LIBRO DE BO
no patientiæ.

Patientiam maxime tota obseruatione tueantur,
hanc se sectari quoq; philosophi profitentur, sed
tam illic patientia falsa est, q̄ & sapientia falsa est,
unde enim uel sapiens esse, uel patiens possit, qui
nec sapientiam, nec patientiam dei nouit, quando
de ijs, qui sibi sapere in mundo uidentur, ipse mo-
ueat & dicat: Perdam sapientiam sapientum, &
prudentiam prudentum reprobabo. Item beatus
apostolus Paulus plenus spiritu sancto, & uocan-
dis formandisq; gentibus missus, contestetur &
instruat dicens: Videte, ne quis uos depredeat per
philosophiam & inanem fallaciam, secundum tra-
ditionem hominum, secundum elementa mundi,
& non secundum Christum, quia in ipso inhabi-
tat omnis plenitudo diuinitatis. Et alio loco: Ne-
mo se, inquit, decipiat. Si quis putet sapiētem esse
se in uobis, mundo huic stultus fiat, ut sit sapiens.
Sapientia huius mundi, stultitia est apud deum.
Scriptum est enim: Reprehendam sapientes in astu-
tia eorum. Et iterum: Cognouit dominus cogita-
tiones sapientum, quia stultæ sunt. Quare si sapiē-
tia ibi esse non potest, nec & uera patientia. Nam
si patiens ille est, qui humilis & mitis est. Philoso-
phos autem nec humiles uidemus esse, nec mites,
sed sibi multum placentes, & hoc ipso, q̄ sibi pla-
ceant, deo displicentes, apparet illic nō esse ueram
patientiam.

Sed defendēt schol.

*vide lector, utris ere-
das scholasticis, an
Paulo:*

*Et si nusquā non re-
gnat hec stultitia.*

ueantur,
ntur, sed
falsa est,
ollit, qui
quando
ipse mo-
ntum, &
n beatus
& uocan-
tetur &
gedet per
dum tra-
mundi,
inhabi-
co: Ne-
tem esse
sapiens.
deum.
in astu
cogita-
si sapiē-
a. Nam
Philoso-
c mites,
ibi pla-
ueram

AVG. SER. DE RESVRREC. DOMINI.
Hoc dixerunt ualde magni philosophi mundi hu-
ius, de quibus dicit scriptura nostra. Stultam fecit
deus sapientiam huius mundi. Infra. Proposui uo-
bis, quid dicant etiam philosophi mundi huius,
quorum deus sapientiam, tanquam ueram stulti-
tiam reprobauit.

At scholasticorū hūi-
cū facta est pruden-
tissima.

GERSON IN SER. DOMINICAE LXX.
Obseruandum est circa uineam sapientiae, ne in
eam iaciantur externa, & adulterina quarundam
scientiarū semina, iuxta dei praecepta Deuter. xxij.
Vinea altero semine, nō seminetur, uitandae quo-
q̄ sunt, & explodēdae araneae, quae ipsi Mineruae
(quae sapiētiae dea fingitur) ideo inuisae serunt, q̄
in subtilissimorum, sed fragilium filorum conte-
xione, seipsas euiscerant. Debent autem solida esse
& fortia sapientiae documenta, nec tam cassae sub-
tilitati, q̄ planae ueritati deseruiētia. Nec ob aliud
tantum Cato magnus expelli uoluit ab urbe Car-
neaden, q̄ q̄ sophisticae subtilitati plus aequo dedi-
tus, ueritatē aut obuoluere, aut offuscare uideret.

Hortroz iudicio er-
rar Gerson, nec mi-
rum, cum oēs errant,
qui cū eis nō sentiunt

At cum a questiona-
rijs cum ingenti gau-
dio exaperetur.

GERSON SERMONE DOMINI-
cae. Lxx. post Pentecost.

De theologia loquor, non qui ad uerbosam & so-
phisticam loquacitatem, & chymerinā nescio quā
mathematicam redacta ē, sed qui fidem metit mo-
resq̄ componit.

Attende lector, ad ra-
tem hodie uenimus

GERSON IN LIBRO DE DISTINCTIONE
uerarum uisionum a falsis.

*Dulchra descriptio
scholasticorum*

Examinator huius monetæ spiritualis debet esse theologus, arte pariter, usucq̃ peritus, non quales sunt, qui semper addiscentes, nunq̃ ad scientiã pietatis perueniunt, quales garrulosi, uerbosi, proterui, contentiosi, plus ad epulas uinacq̃ gustu discernendum, quam actus suos diiudicandum industrii & seduli.

Una nempe theologia.

Graphica scholasticorum theologorum descriptio.

GERSON IN LECTIO. SVPER MAR.

Cur appellantur Theologi nostri temporis sophistæ, & uerbosi, imo & fantastici, nisi, quia relictis utilibus intelligibilibus pro auditorum qualitate, transferunt se ad nudam logicam, uel metaphysicam, aut etiam mathematicam, ubi & quando nõ oportet, nunc de intentione formarum, nunc de diuisione continui, nunc detegendo sophismata theologice terminis adumbrata, nunc prioritates quædam in diuinis, mensuras, durationes, instantia, signa naturæ, & similia in medium adducetes, quæ & si uera & solida essent, sicut non sunt, ad subuersionem tamen magis audientium, uel irrisionem, q̃ rectam fidei ædificationem proficiunt,

Themata scholasticorum ipso digna

Nota lector, sicut non sunt.

GERSON TRAC. VII. SVPER MAGNIFI.
Deuotio nihil habens de philosophia, uel theologia scholastica, sufficit ad salutem, philosophia uero & theologia sine deuotione dispergunt superbos mente cordis sui, deprimunt & auertunt, ut se misceant quæstionibus infinitis.

Hoc hac tempestate fit

Rideant theologici scholastici.

GERSON TRAC. VIII. SVPER. MAGNIFI
Quæ necessitas est, totum intelligendo seu discer-

nend
temp
uider
garr
Expe
Quo
citas
GER
Hæc
ri the
nos c
plus
q̃ fla
q̃ ua
FR
Mag
losop
phia
dicã t
hoc n
ti, par
us dix
pere n
irrepi
at sup
q̃ridie
est, sec
duca
unde

nendo, deum nostrum per uniuersum labilis uitae
tempus studium consumere, nec tamen attingere,
uidemus effici potius tales temerarios assertores,
garrulos, inflatos, aridos, sine deuotiōe, sine pietate.
Experta loq̄ris (inquit Maḡi) pro diebus nostris.
Quocirca laudāda est prā talibus idiotarū simpli
citas amatiua.

*Felices idiotae, qui
etate melioribus im
pendunt.*

GERSON IN SER. DE OMNIBVS SANC.
Hæc oīa Augustinus, Gregorius, Hugo, & cæte
ri theologi, nobis ualde impares, passim cantāt, &
nos circa pugnas uerborū, circa fantasiarū fumos
plus obnubilantes, q̄ illuminātes: plus fumantes,
q̄ flammātes, languemus, arctamur, arescimus, at
q̄ uanescimus.

*Et nos. s. scholasticæ
theologi.*

FRAN. PI. IN EPI. AD ANTO. FAVEN.
Magna de me tibi promittis, si modo pergā phi
losophari. Sed uereor mi Antoni, ne ab hoc philo
phiæ studio omnino temperem, aut forte desistā,
dicā tibi de hac re qd̄ sentio, afferrī scilicet nobis,
hoc negotiū nimis affectātibus, multū nocumen
ti, parū emolumēti. Cōem usum, aut (ut significāti
us dixerim) abusum culpo, quē nisi uitare magno
pere nixi fuerimus, Ch̄riani animi uenenū in cor
irrepat, nēpe ambitio, q̄ postmodū mortiferā pari
at sup̄biam, unde plærūq̄ fit, ut huius sapiæ i qua
q̄tidie uersamur amatores, sapiam illā nō q̄ genita
est, sed æterna, oīno posthabeāt, tū nudi & elati ca
duca gl̄ia, sed uideamus oro, unde aīo efferamur,
unde nosīpos æstimamus nimis. Nā quantula est

*Per philosophiæ ve
nenū in cor irrepit.*

nostra cognitio, cum minimam naturalium rerum
scientiam teneamus, & illa ipsa quae ignoramus,
quum multa, tum maxima, uel tacite clamēt in ua-
num scilicet, & falso nos ipsos doctos aut profiteri,
aut existimare.

FRANCISCVS PICVS LIBRO .I.
de studio hūanæ & diuīnæ philosophiæ.

*Contrarium præcipi-
unt scholastici.*

Præcipiebat Corinthiis Apostolus, ut cauerēt ne
per inanem philosophiam seducerentur. Infra: In
eo negotio occupati, sacras literas, aut negligunt,
aut ut decet, non æstimant, aut tarde capessunt.

*Quasi sine Aristote-
le Christus intelligi
non posset.*

Quos die & nocte queritur Hieronymus in dia-
lectica arte torqueri. Infra: Eo uitii genere nostra
tempestate non parum multi irretiuntur, curiosi-
us quid Aristoteles, quæ quid præcepit Christus
uestigantes, semper addiscentes (ut dicit Apосто-
lus) nunquam ad scientiam ueritatis perueniētes.

*Perpède lector qua-
lem affectum schola-
sticus theol. hñe pot*

Infra: Eius animus, qui quotidie in disputationi-
bus uersatur, plurimum a recto in deum affectū
impeditur. Infra: Postremo nec parua morum po-
pulatione contingit a superbia, uanæque gloria, studi-
orum eorum occasiōe. Quod quisque, puto, literis
deditus experitur, nisi se falli cupit. Quandoqui-
dem bellare oportet, & conferre pedem, fiunt pro-
pterea contentiones, discordiæ, odia, scaturiunt.

*Quis h̄ nescit in aca-
demijs uersatus.*

MAPHEVS VEGIVS LIBRO .V. DE
perseuerantia religionis.

*Philosophie p phi-
losophos detractio.*

Recte Diogenem carpere solitum mathematicos
legimus, quod solem & lunam & sydera intuentes,

quæ a-
cte qu-
tiones,
insecta-
ius nō
dicere s-
lecticis

XEN
Omnib
compre
Socratē
corpori
lationes

MA

Iulianur
demptor
quod P
dei nostr

AMBR

Iulianus
sophiæ se

POL

Fuerunt
crederen

am inger
industria

minum &

CHRYS

li Langu

quæ ante pedes essent negotia negligenter. Recte quoque dialecticos, quorum inutiles ratiocinationes, sophisticasque conclusiones damnans, acriter insectabatur. In quo & præclare Polemo ille, cuius non minor fuit uitæ integritas, quam doctrina, dicere solebat, oportere in rebus exerceri, non dialecticis speculationibus uti.

XENOPHON IN EPIS. AD ESCHINEM

Omnibus patet, res diuinas cognitione humana De scholasticis Aristotelem Socratis ferunt. comprehendendi non posse. Quando enim o Eschine Socratem quispiam audiuit de cœlestibus aliquid corporibus dicere, aut ad subtiles, linearum speculationes perdiscendas exhortari.

MAPHEVS VEGIVS IN LIBRO DE bono perseverantiæ.

Iulianum apostatam non alia causa Christum redemptorem nostrum negasse traditum est, quam quod Platonis studiosior factus, humilitatem fidei nostræ irridere, contemptuque habere cepit.

AMBROSIVS DE OBITU THEODOSII Iulianus salutis suæ reliquit auctorem, dum philosophiæ se dedit errori. Insudare philoso- phicæ periculosum.

POLICRATICVS LIBRO SEPTIMO.

Fuerunt qui Aristotelem incubi dæmonis filium Aristoteles demōis filius opera patris sui docet. crederent, propter agilitatem corporis, perspicacitatem ingenii, & gloriæ appetitum, quam multiplici industria omnibus præripere cōsueuerat, licet non minimum & uerborum turbator habeatur. Aristoteles uerborum turbator.

CHRYSOSTOMVS SVPER ILLVD PAV- li Languens circa quæstiones & pugnas uerborum.

At contra scholasti
ci opinantur quæstion
culis omnia posse i
uenti.

Rudeant quæstio
narij theologi.

Virulenta Aristote
lis doctrina.

Aperta sunt verba,
neq; ferunt Aurelia
nensem glossam.

At scholasticis, tota
etiam fide in Veru
vertere licet.

Si hec sunt idigna
o gratie, que mon/
stra nunc sunt iuecta.

Languere querere est. Ex questione & concertatione uerborum, iueniri nihil potest. Quæ enim fides profiteatur sola, succedens quæstionibus ostendit, neque permittit intelligi, ex quibus oriuntur blasphemiarum, hoc est, opinionum & peruersa dogmata, ex quæstione ducuntur. Denique de deo quæ non oportet opinamur, cum in quæstiones incidimus. Infra: Vides quod multa ex uerborum pugnis dixerit nasci, nefarium quæstum, ignorantiam, superbiam.

ANTONINVS ARCHIEP. ORD. PRAED.
Hæresiarcham Aristotelem fuisse non dubitant, qui uiderunt eius uirulentam doctrinam, atque seditiosam, pariterque credunt beato Augu. theologorum præcipuo lib. viij. ca. xij. qui eum sic appellat.

S. THOMAS CONTRA GENTI.

Si qui uelint articulos fidei demonstrare, sicut aliqui nituntur, patebit risui fides Christianorum apud sapientes huius sæculi, aestimantes ipsos fideles talibus rationibus moueri ad assentiendum, tanquam urgentibus, cum in rei ueritate non cogant.

AMBROSIVS

Ori manum admoue, scrutari non licet superna mysteria, licet scire quod natus sit filius, non licet discutere quomodo natus sit. Illud mihi negare non licet, hoc quaerere metus est.

MAGISTER SENTEN.

A quibusdam solet quaeri, utrum una tantum sit sapientia patris. Infra: Hæc & his similia tanquam sophistica, & a ueritate longinqua abiicimus, respõso indigna auertentes.

HAD
dinal
Adm
nate r
solam
intelli
gos, c
non fi
las, ac
cræ se
sonar
res ecc
ipsi, au
lo det
legi, q
sa sunt

Cum
nes oñ
gumer
runt, u
do, qu
potens

Si nec
ri opo
multas
nimus
quãlib
eamus

HADRIA. TITVLI S. CHRYSOGO. CAR
dinalis, qui adhuc supeſt in eplā ad regē Angliæ.
Admodum animo commouebat, plæroſq; obſti
nate negare, ſine Ariſtotelis doctrina, q̄ eam uel
ſolam philoſophiam dicerent, ſacram ſcripturam
intelligi non poſſe, eruditiffimos quoſq; Theolo
gos, qui Ariſtoteli, & humanis rōnibus addicti
non fuerint, ſacras lras ignorare, uideremq; ſcho
las, ac religioſorum conuentus omnes, non tam ſa
cræ ſcripturæ, q̄ humanæ philoſophiæ ſtudio re
ſonare, perquirere cepi & ſcrutari, quatuor docto
res eccleſiæ, clariffima fidei noſtræ lumina, quibus
ipſi, aut ſalua fide non credere, aut ſine ſuo pericu
lo detrahare non auderent, ex quorū libris ea col
legi, quæ ad eorum comprimendam opinionē, ui
ſa ſunt pertinere.

*Eadē nūc eſt totius
ſcholę ſententiā.*

*Facilius tigrim reſ
tro currere coegertiſ*

LAC. LIBRO III. INSTITV.

Cum ſit nobis diuinis literis traditum, cogitatio
nes oīm philoſophorū ſtultas eſſe, idipm re & ar
gumentis docendum eſt. Infra: Loqui hñ potue
runt, ut homines eruditi, uere aut loqui nullo mo
do, quia ueritatem non didicerunt, ab eo, qui eius
potens eſſet.

*An a Lactantio hęc
diſſentiet nri: quem
Hierony. valde lau
dauit.*

LACTAN. LIBRO EODEM.

Si neq; ſciri quicq; p̄t, ut Socra. docuit, nec opina
ri oportet (ut Zeno) tota philoſophia ſublata ē. In
multas ſectas diuiſa ē, & oēs uaria ſentiūt. In q̄ po
nimus ueritatē: In oībus certe nō p̄t, deſignemus
quālibet, nepe in cæteris oībus ſapia nō erit. Trāſ
eamus ad ſinglās eodē mō, q̄cquid uni dabimus

*Ar ſchol. in Ariſto
telica ſola ueritatem
eſſe putant uel inuiſ
to Auguſt. qui Pla
tonicos p̄fert.*

cæteris auferemus. Vnaquæq; enim secta, omnes alias euerit, ut se suaq; confirmet. Nec ulla alteri sapere concedit, ne se delipere fateatur.

LACTANTIVS EODEM LIBRO.

Nulla diuina eruditio, hoc est vera theologia desiderat dialecticam, & scholasticam theol. desiderat, concludit lector.

Dialecticam diuina eruditio non desiderat, quia non in lingua sed in corde sapientia est. Sciant errare se, qui philosophiã putant esse sapientiam, nõ trahantur auctoritate cuiusquam, sed ueritati potius accedant.

LACTANTIVS EO. LI.

Facessant, non dicant scholastici, sed sint boni uenti.

Maximũ argumentum est, philosophiam, neq; ad sapientiã tendere, neq; ipam esse sapiã, facessant omnes philosophi, qui uitã humanam non instruunt, sed turbant. Quid enim docent, aut quem instruunt, qui seiplos non instruxerunt? Quem sanare ægroti, quem regere cæci pnt, huc ergo (nẽpe ad scripturã sacrã) nos omnes, quibus est cura sapiæ conferamus. Infra: Quid nobis iniqui sumus, & sapientiam suscipere cunctamur, quã docti homines, contritis in quærendo ætatibus suis, nusq; reperire potuerunt, qui uult sapiens ac beatus esse, audiat dei uocem, discat iustitiam.

Philosophi sapientiam non inueniunt,

ATHANASIVS IN PRIOREM EPISTOLAM AD CORINTHIOS.

Cur ergo tantopere deamantur a scholasticis: an ut similes habeant labra lactu.

Philosophos cõstat frigidis & inutilibus rebus uacillare. CONCILIVM CARTHAGINENSIS quartum. (casse)

Cõcilium episcopos a philosophia detrahit

Episcopus, gentiliũ libros non legat, hereticorum autem perlegat, pro necessitate & tempore.

HONORIUS TERTIVS IN CA. SV per speculo titulo, Ne clerici uel mo.

Contra religiosas personas de claustris exeuntes,
ad audiendū leges, uel physicā. A. pre. noster olim
statuit in cōcilio Turonēsi, ut nisi infra duorū mē-
sium spatium, ad claustrū redierint, ut excommu-
nicati ab omnibus euitent. Infra: Quia uere theo-
logiæ studiū cupimus ampliari, ut dilatato sui ten-
torii loco, funiculos suos faciat longiores, ut sit fi-
des catholica circumcincta muro inexpugnabili
bellatorū, quibus resistere ualeat ascendētibz ex
aduerso, ad Archidiaconos, decanos, plæbanos,
prepositos, cātōres, & alios clericos psonatus habē-
tes, necnon presbyteros, nisi ab his infra spacium
præscriptū destiterint, hoc extēdi uolumus, & mā-
damus appellatōe postposita firmiter obseruari.

ALEXANDER TERTIVS IN CON-
cilio Turonensi.

Ne occasione sciā, spirituales uiri mundanis rur-
sus actionibus inuoluant, statuimus, ut nullus oīo
post uotū religiōis, & post factā in aliquo loco re-
ligioso, pfectionē, ad physicā, legesue mundanas le-
gendas, pmittat exire. Si uero exierint, & ad clau-
strum suum infra duorū mensium spacium nō re-
dierint, sicut excōicati ab omnibus euitentur.

HIERONYMVS IN ESAIAM.

Sicera inebriantur, qui abutuntur sæculari sapiā,
& dialectico rēdiculis, quæ nō tam tēdicula sunt
appellanda, quam phasmata, id est, umbræ quæ
dam & imagines, quæ cito pereunt.

HIERONYMVS IN EPI. AD TITVM.

Dialectici, quorū princeps Aristoteles est, solēt ar-

c iiij

Cū physica pars sit
pbię papa pbię de/
trahit.

Physicam ne legant
religiosi.

φάσματα δια-
λεκτικῶν, id est, μόστρα
υμβρῶν.

ta, omnes
ulla alteri

RO.

erat, quia
sciant er-
tiam, nō
itati poti
LI.

neq; ad
facessant
on instru
quem in-
Quem sa-
ergo (nē-

est cura
sumus,
cti ho-
is, nullū
tus esse,

EPI-

ebus ua
(casse.

reticorū

SV

gumentationum retia tēdere, & uagam rhetoricæ libertatem in syllogismorū spineta concludere. Si hoc illi faciunt, quorū proprie ars contentio, quid debet facere Chriānus, nisi oīo fugere cōtentionē.

Dialectica Chriānis fugienda.

HIERONYMVS IN EPI. AD EPHE.

Si credis Hieronymo, cur nō obrepatur

Nonne uobis uidetur in uanitate sensus, & mentis obscuritate ingredi, qui diebus ac noctibus in dialectica arte torquetur, qui physicus perscrutator oculos trans cœlos leuat, ut & ultra profundum terrarum, & abyssi quoddam inane demergitur?

HIERONYMVS CONTRA ELVIDIUM.

Aristotelis spineta.

Non dialecticorū tendiculas, nec Aristotelis spineta congrimus, ipsa scripturarū uerba ponēda sunt.

HIERONYMVS CONTRA PELAGIAM.

Plurimū Aristoteli cū scholasticis doctoribus, licet nihil cum Paulo.

Hæc tortuosa argumētatio est, an ecclesiasticā simplicitatē, in philosophorū spineta concludemus.

Quid Aristoteli & Paulo? qd Platoni & Petro?

HIERONYMVS IN ECCLESIASTEN.

Stultorū philosophorū labor affliget eos.

Lege Platonem, Aristotelis reuolue uersutias, & probabis esse uerum quod dicitur, labor stultorum affliget eos.

HIERO. IN EPI. AD EVSTO.

O sancta fatuitas, nō hanc fatuitatem Athenis Plato didicit, non Aristoteles, non Anaxagoras, non cæterorū stultorū mundi sapientū turba percepit, nō certe miser ego Hieronymus fatuorū sapientū imitator, anteq̃ sancta uerba legerem. Infra: Attē de & tu fatuorū sapientum imitator Aristoteles.

Aristoteles fatuorū sapientū imitator, uel princeps potius.

HIERONYMVS AD CTESIPHONTEM.

Nota lector

Pulchre qdam nostrorū ait, philosophi patriarche

hereti
doctr
Quo
uel lib
si eos
res no
dus se
Displ
nis, q

Litera
cant, n

Dixit
sorptu
infero
AVG
Laus
Acad
os ipse
contra
stiana
Perre
legisse
est mi
incidit

Non
in sapi
non si

hereticorum, ecclesiae puritatem, puerfa maculauere
doctrina. HIERO. IN EPI. AD GALA.

Quotusq; nunc Aristotelem legit? quanti Platonis
uel libros nouere, uel nomē? Vix in angulis otio-
si eos senes recolunt, Rusticanos uero & piscato-
res nostros, totus orbis loquitur, uniuersus mun-
dus sonat. AVG. IN LIBRO RETRA.

*Praeter scholasticos
theo, qui illis omisit
Aristotelem crepat.*

Displicet mihi qd multū tribui liberalibus discipli-
nis, quas multi sancti multum nesciunt.

*Hac in parte Augu-
stine displices schola-
sticos.*

AVGVSTI. AD MEMORIVM.

Literae, quas uariarū serui libidinum liberales uo-
cant, nihil in se habēt congruum libertati &c.

*Ne hoc questiona-
rijs placeat.*

AVGVSTI. IN PSALMVM 150.

Dixit hoc Aristoteles, adiunge illum petrae, & ab-
sorptus est, quid est Aristoteles? audiāt, quia apud
inferos contremiscit.

*Quid mirum: nā su-
perbissimus philoso-
phus cū si posset Eu-
ripi naturā inuestiga-
re, in illū se precipitas,
demersus ē, prius tñ
h̄ testat̄ elogio. Ari-
stoteles nō cepit Eu-
ripi, Euripus cepit
Aristotelem.
Ibi hoies impij.*

AVGVSTINVS IN LIBRO RETRACTA.

Laus quoq; ipsa, qua Platonē uel Platonicos, siue
Academicos philosophos, tm̄ extuli, quantū impi-
os ipsos hoies nō oportuit, nō immerito displicuit
contra quorū errores magnos, defendēda est Chri-
stiana doctrina. AV. G. IN LI. CONFES.

*At nūq; eos ecclesiaz
putant defendēdā.*

Perrexi ad Simplicianū, ubi autē commemorauī
legisse me quōsdā libros Platonicoꝝ, congratulatus
est mihi, quod non in alioꝝ philosophoꝝ scripta
incidissem, plena fallaciarum & deceptionum.

*Contra, scholastici
Aristotelicos p̄ferūt*

AMBROSI. IN EPIS. PAULI.

Non (inquit Apostolus) in sapientia uerbi, id est,
in sapiētia philosophoꝝ, quae dicitur sapiētia, & si
non sit. Vel ideo dicitur sapientia uerbi, quia uer-

Insignis phis detractio, botos facit. Per illam enim sapientiam, crux Christi euacuatur.

AMBRO. IN PSAL. CXVIII.

Circa elemēta mūdi est, phalerata magis q̄ uera, sapientia, ut est philosophia om̄is, quæ aliena quærit, cum sua nesciat, scrutat̄ cœli plagas, mundi spac̄ia rimat̄, quæ sibi prodesse nil possunt. Infra: Nihil nobis cum philosophia, nequis assertionem nostram per philosophiam deprēdet̄. Sic enim Arriani nos in perfidiam ruisse cognouimus, dum Christi generationem putant usu huius sæculi colligendā.

Uide lector, q̄ incensum phia excrauit, cui detrabere nō licee ne doctrinabiliter cōdemneris.

Reliquerunt Apostolum, sequuntur Aristotelē, reliquerunt sapientiam, quæ apud deum est, elegerunt disputationum tendiculas, & aucupia uerborum, dialecticæ disciplinam, cum clamet Ap̄tus: Nequis uos deprēdet̄ p̄ philosophiā, & inanē seductionem.

Contra clamāt q̄stio narij ne quis omittat philosophiam.

GERSON .IIII. PAR. XIII.

Monendi uidentur magistri, quatenus suos baccalaureos & scholares monerēt fugere, aut dimittere uanissimas doctrīas, iutiles & steriles, sicut iā deo oppicio sophismata sunt expulsa a Theologia.

At nūc fortis sunt reuocata, qm̄ 2 sophistarum Clypeus lo uarij excusus est.

GERSON IBIDEM.

Fundamenta nimio studio accipere a philosophatibus paganis curiositas est, in theologica eruditione periculosa, & tanq̄ adēptrix poenīæ, & credulitas euitāda. Tradūt hi q̄ cōuersationē & doctrinā Origenis cōscripserūt, q̄ nimis biberat de aureo calice Babylonis. Infra: Deserat̄ qualiscūq̄, si inutilis ē, acutissima subtilitas, qd̄ enim arista acutius?

Philosophia Origenem in errore traxit.

quid aranearū tela subtilius, uerū etiam quid inuti-
lius inuenitur. Discamus non tam disputare quā
uiuere. Infra: Omnes morimur, & tamen super ne-
scio qualibus quæstiunculis, tam crebra & inuiti
argumentatione occupati, diem exitus nostri ne-
quaquam attendimus.

HIERONYMVS IN ESAIAM C. 16

De sapientia sæculari, dominus loquitur per Pro-
phetam, perdam sapientiam sapientum, & pruden-
tiam prudentum reprobabo, quia auctorem sui
sensem habet, qui ex conditione dei generatur, ui-
detur quidem de patre nasci, quod interpretatur
Moabi, sed quia adulter est, & aduersarius popu-
lo dei, de incestu & spelunca, ac nocte generatur
unde & in nocte periit, in errore scilicet sempiter-
no. Infra: Pereunte autem nocte, Moabitide, etiā
murus eius, qui dialectica arte constructus est, in
eadem nocte uastatus est, atq; destructus, & æter-
na taciturnitate conticuit. Porro ar, quod interp-
tatur ἀντίδωρος, id est, aduersarius hoc, ostendit,
quod hæc sapiētia, quæ aduersaria, dei est ecclesia
stico sermone contra eam pugnante, superata sit.

HIERONYMVS IN ESAIAM C. 65

Sacrificant quoq; heretici super lapides, quando
errores suos & exquisita mendacia dialectica nitū-
tur arte firmare, & in quadrum extruere.

HIERONYMVS IN EPIS. AD EPHESIOS.

Paulus aduersariorū uerba atq; rationem, quibus
ueritatē euertere nitebant, uidebat nō facile posse
superari, & oī calliditate plenas, dialecticæ quoq;

Contra. Ad disputa-
tiones suas habeant
questionarij magis,
quam ad pietatem

Et questionarij eā
defendunt.

Æterna, quo pacto
rursus caput exultit
hec exetra.

Hereticū sua dogma-
ta dialectica arte fir-
mant.

Dialectica ars dia-
bolū.

immo diaboli arte contextas sperabat dei auxiliū.

HIERO. IN OZEAE

**Dialectica ecclesia/
fici opprimūt ab he
reticis.**

De hereticis manifestus ē sensus, q̄ sophismatibus
suis, & arte dialectica, sepe opprimūt ecclīasticos.

HIERO. IN NAVM CA. .III.

**Insignis philoso
phie detractio, vide
Hieronyme ne con
demneris.**

Omnia hereticorū dogmata, sedē sibi & requiē inf
Aristotelis & Chrysippi spineta reperiūt. Inde Eu
nomius profert: Quod natū est, nō fuit, anteq̄ na
sceret. Inde Manichæus, ut deū a cōditiōe malorū
liberet, alterū mali iducit auctorē. Inde Nouatus
subtrahit ueniā, ut tollat poenitentiā, Et ut sub diē
cuncta cōcludā sermone de illis fontibus uniuersa
dogmata argumentationū suarū riuulos trahunt.

HIERO. ADVERSVS LVCIFERIANOS.

**Vide lector, quid
ecclīa Arist. debeat.
Philosophorū inue
ta simulachra sunt
egypti.**

Arriana hæresis argumentationū riuulos, de Ari
stotelis fontibus mutuat. HIE. IN EZECHIE.
Sed & nobis, q̄n eximus de Aegypto, iubet ut of
fensiones oculorū nostrorū abiiciamus, ne scilicet
his delectemur, q̄bus antea delectabamur in sæcu
lo, ne simulacris Aegypti polluamur, adinuētionī
bus uidelicet philosophorū atq̄ hereticorū, quæ
recta idola nominant. HIERO. IBIDEM.

**Ethnicorū sapientia
Christiane fidei con
fessores impugnat.**

Ethnicorū arguta sapientia, iuncta maliciæ hereti
corū, impugnat Iudam in quo uera confessio est.
& non potest præualere, hic quoq̄ eadem arrogā
tia Syriæ, id est, philosophorū, cum filiabus alieni
genarum illudit Hierusalem.

HIERO. AD FABIOLAM.

**Dogmata philoso
phorū deceperūt ho
mines.**

Mihi uidentur Aegyptiorū primogenita, dogma
ta esse philosophorum, quibus deceptos homines

atq̄

Vect

stiffin

lectio

Ostiu

peper

rae for

mis &

ab ali

E

Nunc

ro nuy

non a

mirab

aliis c

fuisse

losoph

ro, cad

uerun

nitus

Quæ

merid

gari p

ipsi ua

semper

uenien

& hæ

atq; irreticos tenebant.

HIERO. IN AMOS CA. .I.

Vectes Damasci, quasi seræ fortissimæ, atq; robu-
stissimæ, hi intelligant, qui instructi sunt arte dia-
lectica, & argumentis philosophorū, uerbi gratia.
Ostium uocatur, qui falsum dogma concepit &
peperit, ut Arrius in Alexandria, uectes eius, & se-
ræ fortissimæ Euticius & Eunomius, qui syllogis-
mis & enthymematibus, imo sophismatibus, quæ
ab aliis male inuenta sunt, roborare conantur.

*Si dialectica & phi-
losophorū argumeta
sūt uectes ac seræ he-
reticorū, mix est quo-
pactis scholastici his
innixi hereses eua-
dant, si tū euadunt.*

EVSEBIUS DE PRAEPARATIONE

Euangelica libro. xiiij.

Nunc aliorū quoq; philosophorū sectas, immo ue-
ro nugas, compendiose ponamus, quorū errores,
non a me ipso, sed contradictione ac pugna inter eos
mirabili cognosces, quos quādo inter se, aut cum
aliis comparo, non facile negauerim illos claros
fuisse uiros, qñ uero hebræorū theologis atq; phi-
losophis cōparo, & doctrinā doctrinæ illorū cōse-
ro, caduca & friuola oīa quæ philosophi excogita-
uerunt mihi uidentur. Infra: Nec mirum, illa diui-
nitus ædita sunt, hæc humanitus.

Philosophorū nugas

*Omnia philosopho-
rū caduca & friuola.*

BERNARDVS IN CANTICA.

Quæso, ut indices mihi ubi pascas, ubi cubes in
meridie, id est, in manifesto, ne seducta incipiā ua-
gari post greges sodalium tuorū, quæadmodū &
ipsi uagi sunt, nulla stabiles certitudine ueritatis,
semper discentes, & nunq; ad sciam ueritatis per-
uenientes, hæc sponsa dicit, propter philosophorū
& hæreticorū uaria & uana dogmata.

*Philosophi nlla ve-
ritatis certitudine sta-
biles sūt.*

i auxiliū.

smatibus
Kasticos.

I.

equiē inf

Inde Eu

nteq; na

e malorū

Nouatus

t sub diē

uniuersa

trahunt.

NOS.

, de Ari

ECHIE.

et ut of-

e scilicet

in sæcu

uentioni

z, quæ

DEM.

e hereti

lio est.

arrogā

s alieni

dogma

mines

503
Georgs-B.

PROBA

TISSIMORVM ECCLESIE

de
tr
lo
ra
ft
m

